

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012056
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8118012056.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a JUDr. Lucie Bašistovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.07.2022, v trestnej veci proti ods. F. Q. pre obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/, ods. 5 písm. a/ Tr. zákona a iné, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33Nt 37/2018 zo dňa 25.11.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného F. Q..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh na obnovu konania odsúdeného F. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, okres K., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov v trestnej veci Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/93/2014 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený F. Q. ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil. V dôvodoch svojej sťažnosti na verejnom zasadnutí, na rozdiel od pôvodného konania, detailne popísal páchanú trestnú činnosť, k skutkom kladeným mu za vinu sa priznal (nie však tak, ako to bolo špecifikované v odsudzujúcom rozsudku) a vyjadril nad svojím konaním ľútosť. Zároveň výslovne vylúčil účasť odsúdeného Q. K. na predmetnej trestnej činnosti, keď priznal, že "návod", ktoré mal podľa odsudzujúceho rozsudku písať odsúdený K., písal on. Rovnako vypočutý odsúdený W. C. uviedol, že nemal, ani nemá vedomosť o podieľaní sa odsúdeného Q. K. na trestnej činnosti. Už z uvedeného je zrejmé, že vzhľadom na pôvodný rozsudok (4T/93/2014, zo dňa 08.09.2016) je novou skutočnosťou, oproti pôvodnému konaniu nepodieľanie sa odsúdeného K. na páchaní skutku, čo môže mať reálne samo o sebe podľa názoru obhajoby potenciál pre naplnenie zákonných podmienok svedčiacich v prospech povolenia obnovy konania, keď sa treba vporiadať so skutočnosťami, kto a v akej miere realizoval parciálne úlohy pri páchaní trestnej činnosti, ktoré boli pripísané odsúdenému K..

Samotná výpoveď odsúdeného v konaní o povolenie obnovy konania vyvracia prezumpcie o účelovosti jeho konania, keď sa odsúdený fakticky priznáva aj ku konaniu (príprava návodov, ktorá bola nespravodlivo "prisúdená" K.), ktoré v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku nebolo odsúdenému kladené za vinu. Vychádzajúc zo zákonnej dikcie, obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť niektorú z podmienok uvedených v jednotlivých odsekoch tohto ustanovenia a súčasne musia byť dodržané aj dve podmienky - musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu alebo prokurátorovi skôr neznáme a musia tieto skutočnosti sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Ďalej citoval ust. § 1 a § 394 ods. 1 Tr. poriadku, ako aj súvisiacu judikatúru Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že pri posudzovaní odôvodnenosti návrhu na povolenie obnovy má súd skúmať prioritne spôsobilosť navrhovateľom označených skutočností a dôkazov zabezpečiť mu v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie, pričom toto skúmanie má prebehnúť v rovine pravdepodobnosti s rešpektovaním zásady in dubio pro reo. Aj v konaní o povolenie obnovy konania je potrebné citiť princíp in dubio pro reo a sudca rozhodujúci o povolení obnovy konania by mal k posúdeniu veci pristupovať nepredpojatý, t. j. byť v zásade otvorený tomu, že tvrdená nová skutočnosť môže doterajšie rozhodnutie o vine a treste zvrátiť. Zároveň poukázal na judikatúru ESLP, v zmysle ktorej zásada in dubio pro reo je špecifickým vyjadrením prezumpcie neviny, a teda vyžaduje, aby sudcovia nevychádzali z vopred poňatého presvedčenia, že obžalovaný spáchal čin, ktorý sa mu kladie za vinu, pričom dôkazné bremeno spočíva na obžalobe a prípadné pochybnosti majú byť v prospech obžalovaného.

Záverom dodal, že skutočnosti a dôkazy vykonané v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania (nevina Q. K. a na to nadväzujúce neúplné zistenie skutkového stavu, o ktorý sa opiera odsudzujúci rozsudok; možnosť zohľadnenia poľahčujúcich okolností) môžu odôvodniť iné rozhodnutie oproti pôvodnému odsudzujúcemu rozsudku, a teda jeho návrh je dôvodným. Preto odsúdený žiada, aby Krajský súd v Prešove jeho sťažnosti vyhovel, napadnuté uznesenie zrušil a vyhovel jeho návrhu na povolenie obnovy, alternatívne aby uložil prvostupňovému súdu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti odsúdeného sa písomne vyjadril aj prokurátor, ktorý uviedol, že skutočnosť o nevine odsúdeného K., ktorú uvádzal odsúdený Q., keďže mal písať poznámky k prístupom k bankomatom on a nie K., nie je novou skutočnosťou, keďže ju Q. uvádzal už v pôvodnom konaní. Navyše to, že sa jednalo o rukopis K., bolo jednoznačne konštatované znalcom X., ako aj znaleckým dokazovaním ÚSI v Žiline, znalkyňou C.. Obhajoba ods. K. predložila dve znalecké posudky znalkyne P. X. zo dňa 25.10.2016, kde skonštatovala, že morfológia písomných prejavov je v súlade s písomným prejavom Q. a s vysokou pravdepodobnosťou ide o jeho písomný prejav. Znalkyňa bola zapísaná v odbore školstvo a kultúra, odvetvie psychológia, špecializácia grafológia v ČR, kde bola vyčiarknutá dňa 14.01.2017. Z vyjadrenia ÚSI Žilina vyplýva, že grafologickým skúmaním na rozdiel od písomznanectva nemožno identifikovať pisateľa a z vyjadrenia W. X. vyplynulo, že pri prvom posudku znalkyne X. boli predložené rukopisy dvoch rôznych pisateľov prezentované ako od toho istého, čo znalkyňa ani nezistila a čo považuje za závažné pochybenie znaleckého dokazovania. Krajský súd v odvolacom konaní potom na tieto posudky ani neprihliadal. Nielenže sa nejedná o novú skutočnosť, ale ide o skutočnosti, s ktorými sa konajúce súdy vysporiadali v pôvodnom konaní. Záverom, vzhľadom na uvedené, navrhol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietnuť.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného dôvodná nie je.

Predpokladom povolenia obnovy konania, ktorá je jedným z mimoriadnych zákonom stanovených prostriedkov umožňujúcich zrušenie právoplatného rozhodnutia vo veci, je preukázanie splnenia podmienok, pokiaľ ide o trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, presne vymedzených v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa tohto ustanovenia obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., ale skúma sa len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti sami o sebe alebo

v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo o treste.

Aj v zmysle ustálenej judikatúry, konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v tomto ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok povolenia obnovy konania v zmysle odseku 1 nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu (odseky 1 a 2) alebo prokurátorovi (odsek 3). V prejednávanej veci sa koná o obnove konania podľa ods. 1 predmetného ustanovenia, takže je rozhodujúce, či takýto dôkaz bol známy práve súdu konajúcemu vo veci samej.

Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede tzv. spolupracujúceho svedka). Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu.

Z obsahu spisu vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/93/2014 vyplýva, že odsúdený bol - spolu so spoluobžalovanými F. S., V. R., Q. K. a V. W. - uznaný vinným z pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/, ods. 5 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/, i/ Tr. zákona, v bode 12/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a to rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/44/2016 zo dňa 01.03.2017, ktorý bol v celom rozsahu zrušený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/93/2014 zo dňa 08.09.2016. Zároveň z obsahu spisu vyplýva, že Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Tdo/30/2019 zo dňa 13.06.2019 odmietol dovolanie odsúdeného Q. K. a uznesením sp. zn. 2Tdo/26/2021 zo dňa 26.10.2021 bolo rovnako odmietnuté dovolanie odsúdeného Q..

Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania uviedol, že trest mu bol uložený na základe neúplného zistenia skutkového stavu v prípravnom konaní. Dôkazy, ktoré tam boli produkované, ho značne znevýhodnili. Ďalej uviedol, že celý priebeh skutkového stavu s podrobným opisom uviedol na verejnom zasadnutí na súde. Ako svedkov navrhol vypočuť spoluodsúdeného M. R., výsluch osoby P. C., výsluch spoluodsúdeného J. K. a výsluch znalca A. X., ktorá v konaní vyhotovila grafologický znalecký posudok, ktorý v konaní pred Krajským súdom v Prešove sp. zn. 3To/44/2016 nebol uznaný a akceptovaný. Na verejnom zasadnutí špecifikoval dôvody, pre ktoré žiada obnovu konania, keď vypovedal, že skutok uvedený v obžalobe spáchal, avšak neodohral sa tak, ako je uvedené v odsudzujúcom rozsudku. Odsúdený J. K. je nevinný, vyhotovené znalecké posudky sú nepravdivé a tieto tvrdenia chce preukázať výpoveďami vyššie uvedených osôb. Poukázal na to, že väčšinu peňazí minul P. C., ktorý sa ku skutku priznal, dosiahol dohodu o vine a treste a dostal zo všetkých najnižší trest. Poukazuje na to, že v konaní súd neuznal znalecké posudky znalkyne X., nakoľko v tom čase bola vyškrtnutá zo zoznamu znalcov v ČR, kde je aktuálne opäť zapísaná a použité boli len znalecké posudky X. a C.. Organizátorom bol odsúdený s p. R., poruchy zabezpečoval C., kľúče bral od p. A., s p. W. a S. sa doladzovali detaily a s p. R. odsúdený chodieval do Čiech po materiál na výrobu kľúčov. Počas konfrontácie s C. nebola ani jedna zmienka o K. a pokiaľ ide o vzťah R. a K., o kontaktoch odsúdený nevie a K. v príprave nebol potrebný, nakoľko vo firme pracoval na tzv. košickej strane. Následne popísal podrobnejšie okolnosti trestnej činnosti, pričom za nové skutočnosti, ktoré majú byť objasnené, považuje skutočnosť, že K. je nevinný, ďalej je to jeho priznanie a skutočnosť, že peniaze z lupu si neužil a taktiež poukazuje na nesprávnosť výroku o treste podľa § 43 Tr. zákona.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20200101>>.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia, obsahu spisu ako aj dôvodov sťažnosti krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa neobjavili žiadne také dôkazy alebo skutočnosti, ktoré v pôvodnom konaní konajúcim súdom známe neboli a ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. o treste a to zvlášť, pokiaľ sa jedná o osobu odsúdeného F. Q., teda o osobu, ktorá žiadosť o povolenie obnovy konania podala.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že dôkazy, návrhy odsúdeného na výsluch svedkov W. C., V. R., Q. K., ako aj znalkyne X., nie sú dôkazmi, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/93/2014. Prvostupňový súd návrh na obnovu konania a v ňom uvádzané „nové“ dôkazy v dostatočnej miere vyhodnotil, venoval im náležitú pozornosť a zodpovedajúcim spôsobom každý z navrhovaných dôkazov preskúmal a posúdil jeho charakter. Toto skúmanie nemožno procesne vykonať inak, než hodnotením dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.), t.j. porovnaním už skôr vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkazným významom nových skutočností (dôkazov).

Krajský súd už vyššie v dostatočnej miere popísal podstatu a účel obnovy konania. Okrem uvedeného dodáva a opätovne zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemá slúžiť ako ďalšie odvolanie za účelom opätovného preskúmania skutkového stavu, rozsahu vykonaného dokazovania, jeho hodnotenia, právneho posúdenia, prípadne správnosti uloženého trestu, teda nemá byť opätovnou revíziou skorších rozhodnutí a ich preskúmaním z hľadiska ich vecnej správnosti. Skutočnosť alebo dôkaz, o ktorú ten, kto o povolenie obnovy konania žiada, musí byť nová alebo súdu skôr neznáma, teda taká, ktorá nebola prezentovaná v rámci dokazovania, ktoré viedlo k meritórnemu rozhodnutiu o vine a treste a súčasne musí byť takej povahy, že sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine (event. treste). Ani jeden z navrhovaných dôkazov však podľa názoru krajského súdu takejto povahy nebol.

Čo sa týka svedka - ďalšieho z odsúdených V. R., prvostupňový súd v jeho prípade vyhovel návrhu odsúdeného a predvolal za účelom jeho vypočutia, pričom tento odmietol vypovedať z dôvodu, že bol právoplatne odsúdený v tej istej veci. Z uvedeného je zrejmé, že svedok neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe konajúcim súdom v pôvodnom konaní.

Vo vzťahu k svedkovi W. C., ktorého súd prvého stupňa vypočul na verejnom zasadnutí, krajský súd poukazuje na to, že síce tento svedok, resp. jeho výpoveď, následne aj odsúdený dodatočne oproti zvyšným páchatelom, keď bol zadržaný a trestne stíhaný až neskôr na základe udania V. R., môže byť považovaná ako nový dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, avšak taktiež nejedná sa o dôkaz, ktorý by bol takej povahy, aby odôvodňoval iné rozhodnutie o vine, predovšetkým vo vzťahu k odsúdenému Q.. Svedok C. vo svojej výpovedi v podstate potvrdzoval vinu odsúdeného, keď uvádzal, že v roku 2012 ho p. Q. informoval, že má osobu, ktorá pre B. A. zabezpečuje presun finančných prostriedkov do bankomatov, a že takto by bolo možné zarobiť peniaze, pričom Q. opísal akciu, ako sa má uskutočniť. Človek z SBS sa volal A., nestretávali sa s ním, do kontaktu s touto osobou prichádzali len Q. a R. a videli sa len počas akcie. Ďalej popísal, ako k trestnej činnosti konkrétne dochádzalo. Ani táto výpoveď teda nepredstavuje dôvod pre povolenie obnovy konania vo vzťahu k odsúdenému Q..

Súd prvého stupňa sa náležitým spôsobom vysporiadal aj s návrhom odsúdeného, aby bola vypočutá znalkyňa X., keď v dôvodoch napadnutého uznesenia uviedol, že závery znaleckých posudkov znalca X. a ÚSI Žilina boli jednoznačné a riadne vykonané v pôvodnom konaní, pričom s predloženými posudkami menovanej znalkyne zo strany obhajoby, ktorých závery boli v protiklade so znaleckým dokazovaním vykonaným orgánmi činnými v trestnom konaní, sa krajský súd ako súd odvolací náležite ako s dôkazom vysporiadal v rozsudku zo dňa 01.03.2017 (str. 31 rozsudku), kde podrobne vysvetlil, z akého dôvodu tento posudok nebral do úvahy, nevykonával ho ako a nepostavil na ňom svoje rozhodnutie. Uvedený znalecký posudok teda bol predložený súdu už v pôvodnom konaní (pred rozhodnutím krajského súdu) a konajúci súd sa ním zaoberal a riadne sa s ním vysporiadal. Nejedná sa teda o dôkaz nový, resp. súdu skôr neznámy, teda o dôkaz, ktorý predpokladá ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku, ale o dôkaz, ktorý mal konajúci súd k dispozícii pred rozhodnutím o vine a treste a ani krajský súd ako súd sťažnostný posudzujúci existenciu dôvodov pre povolenie obnovy konania nezistil dôvod, pre ktorý by túto znalkyňu

mal opätovne vypočúvať, zvlášť za situácie, že bola pred rokmi zo zoznamu znalcov, navyše v Českej republike, vyčiarknutá. Z tohto dôvodu bol správny postup súdu prvého stupňa, keď tento návrh na vykonanie dokazovania zamietol. Rovnako krajský súd nevidel dôvod pre výsluch odsúdeného K., na ktorého výsluchu navyše na verejnom zasadnutí odsúdený v rámci návrhov na doplnenie dokazovania netrval, trval iba na výsluchu znalkyne X..

Nad rámec uvedeného sa krajský súd stotožnil aj s konštatovaním okresného súdu vo vzťahu k tvrdeniam odsúdeného Q. týkajúcim sa údajnej nevinu Q. K. v tom smere, že pokiaľ odsúdený F. Q. tvrdí, že skutku sa odsúdený K. nedopustil, tak on nie je oprávnenou osobou na podanie návrhu na povolenie obnovy konania a aj pokiaľ by boli preukázané dôvody obnovy konania u spomínaného odsúdeného, tak tento by si musel návrh na obnovu konania uplatniť osobne prostredníctvom samostatného návrhu vedeného v samostatnom konaní. Skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli svedčiť o prípadnej nevine odsúdeného K., nemôžu zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania vo vzťahu k odsúdenému Q., zvlášť za situácie, keď sám odsúdený Q. svoj podiel na uvedenej trestnej činnosti v podstate priznáva a jeho trestnú činnosť potvrdil aj svedok C.. Aj v tejto súvislosti však len na okraj krajský súd zdôrazňuje, že skutočnosti a navrhované dôkazy uvádzané odsúdeným Q. by podľa jeho názoru neboli kvalifikovanými novými skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali potenciál privediť iné rozhodnutie o vine aj vo vzťahu k odsúdenému K.. Aj keď svedok C. uvádzal, že si nespomína, aby K. na trestnej činnosti participoval a nikdy sa s ním nestretol, toto tvrdenie samo o sebe nesvedčí o nevine Q. K., keď tento bol uznaný vinným okresným aj krajským súdom v pôvodnom konaní na základe tam vykonaného rozsiahleho dokazovania a následného hodnotenia dôkazov v pôvodnom konaní. Taktiež skutočnosť, ktorú uvádzal odsúdený Q., že nie K., ale on mal byť pisateľom poznámok s prístupovými kódmi k bankomatom, bola uvádzaná v rámci obhajoby opakovane aj v pôvodnom konaní pred okresným aj krajským súdom, s čím sa konajúce súdy v rámci hodnotenia dôkazov a obrany obžalovaných vysporiadali v pôvodnom konaní a preto ani toto tvrdenie nemôže zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania, nejedná sa o skutočnosť novú a uvedené bolo vykonaným, najmä znaleckým dokazovaním, vyvrátené, na čo správne poukázal aj prokurátor v písomnom vyjadrení k sťažnosti.

Čo sa týka námietok odsúdeného k uloženému trestu, aj tu krajský súd poukazuje na vyššie uvedené argumentáciu týkajúcu sa povahy a charakteru dôkazov, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci samej, teda aj rozhodnutie o druhu a výmere trestu, či spôsobu jeho spáchania, a teda z dôvodu ktorých by mohla byť povolená obnova konania. Všetky námietky, ktoré odsúdený uvádza vo vzťahu k otázke trestu, ktorý podľa neho nebol uložený zákonne, sa týkajú vecnej stránky výroku o treste a jedná sa o argumenty, ktoré mal možnosť uvádzať už v pôvodnom konaní - a aj ich opakovane uvádzal, pričom predmetom skúmania dôvodnosti povolenia obnovy konania, ako už bolo uvedené, nemôže byť vecná správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť. Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania, ani na verejnom zasadnutí, nepredložil žiadny nový dôkaz, ktorý by bol spôsobilý zmeniť výrok o treste v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/44/2016 zo dňa 01.03.2017, teda pri ktorom by sa dalo dôvodne očakávať, že po jeho vykonaní by bol uložený odsúdenému iný druh trestu, prípadne trest v inej výmere, pričom aj v tomto smere krajský súd poukazuje na to, že výrok o treste bol preskúmaný okrem súdu prvého stupňa aj v rámci odvolacieho, ako aj dovolacieho konania (kde bolo dovolanie odmietnuté rovnako z dôvodu namietania iba vecnej stránky výroku o treste, teda že bolo zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20211201>>) a všetky súdy z hľadiska vecnej stránky uloženie trestu náležite odôvodnili a venovali sa argumentom a námietkam odsúdeného prezentovaným v tomto smere.

Na základe vyššie uvedených dôvodov teda krajský súd, nezistiac dôvody pre povolenie obnovy konania, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.